

DECYZJA Nr 100 / 2019

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 2178) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy Magdalenie Wiśniewskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą **MAGDALENA WIŚNIEWSKA FIRMA WIŚNIEWSKY**, ul. 1 Maja 24, 45-068 Opole, NIP 7541110100, **karę pieniężną w wysokości 1000 zł** (słownie złotych: jeden tysiąc 00/100), z tytułu wprowadzenia do obrotu partii produktu pod nazwą „Schab wieprzowy bez kości” o wartości 168,60 zł, zafałszowanego z uwagi na zaniżoną masę netto w stosunku do deklaracji producenta na opakowaniu jednostkowym.

Uzasadnienie

W dniach 23, 24 i 25.07.2019 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-235/2019 z dnia 22.07.2019 r., przeprowadzili kontrolę w Sklepie „Biedronka Codziennie Niskie Ceny” Nr 5895/n przy ul. Bocianowej 54, 46-022 Zawada, w którym Magdalena Wiśniewska, zwana dalej *Stroną*, prowadzi działalność gospodarczą.

Kontrola została przeprowadzona w oparciu o następujące przepisy:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165 str. 1, z późn. zm.);
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 2178) zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.) zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*;
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

Zakres przedmiotowy kontroli obejmował kontrolę jakości handlowej świeżego mięsa wieprzowego, zgodności mięsa świeżego wieprzowego z wymaganiami przepisów wspólnotowych oraz kontrolę działania przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania prawa żywnościowego. W toku kontroli inspektorzy pobrali do badań laboratoryjnych próbkę produktu pod nazwą „Schab wieprzowy bez kości”, zwany dalej *Schab*, oznaczony terminem przydatności do spożycia - „należy spożyć do 26.07.2019” i numerem partii produkcyjnej 16 00270819, wyprodukowany dla Jeronimo Martins Polska S. A., ul. Żniwna 5, 62-025 Kostrzyn, przez Zakłady Mięsne Zakrzewscy Sp. j. Dariusz Zakrzewski, Janusz Zakrzewski, ul. Wiejska 7, 08-330 Kosów Lacki. Czynności pobrania próbki inspektorzy udokumentowali w protokole pobrania próbki nr 117334 z dnia 23.07.2019 r., a następnie przekazali próbkę do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Kielcach, ul. Sienkiewicza 76, 25-501 Kielce (Nr Akredytacji AB 402).

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, niższą zawartość netto mięsa z wyciekami tj. 1 079,6 (przy niepewności wyniku 21,6) w stosunku do deklaracji na opakowaniu jednostkowym *Schabu* - masa netto 1,146 kg. Wyniki badań zostały udokumentowane w sprawozdaniu z badań nr 283 z dnia 31.07.2019 r. sporządzonym przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Kielcach.

Mając na uwadze negatywne wyniki badań pismem z dnia 09.08.2019 r. *Opolski WIIH* poinformował *Stronę* o stwierdzonych nieprawidłowościach, przesyłając jednocześnie jeden egzemplarz sprawozdania z badań. Ponadto na podstawie art. 34 ustawy o Inspekcji Handlowej *Opolski WIIH* skierował wystąpienie pokontrolne do producenta *Schabu* - Zakłady Mięsne Zakrzewscy Sp. j., ul. Wiejska 7, 08-330 Kosów Lacki, w którym wniósł o wypowiedzenie się w przedmiotowej sprawie w celu ustalenia przyczyn stwierdzonej nieprawidłowości. Pismem z dnia 22.08.2019 r. producent *Schabu* potwierdził możliwość wystąpienia nieprawidłowości wskazując jednak, iż zaniżona zawartość netto produktu miała charakter incydentalny. Jej przyczyną mogło być najechanie w momencie ważenia jednego opakowania na drugie, przez co waga na etykiecie była większa niż waga produktu wewnątrz opakowania.

Mając na uwadze stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości *Opolski WIIH* pismem z dnia 04.11.2019 r. zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej. *Strona* została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, przysługuje jej na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Niezależnie od powyższego *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* z żądaniem okazania dokumentów dotyczących wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2018 roku.

Strona skorzystała z przysługującego prawa i pismem z dnia 13.11.2019 r. zwróciła się o udzielenie informacji na temat wyników ważenia produktu w zamkniętych opakowaniach,

warunków transportu próbek do laboratorium oraz obciążenia kosztami badań tylko za kwestionowany parametr. W powyższym zakresie *Opolski WIIH* wypowiedział się odrębnym pismem z dnia 20.11.2019 r., skierowanym na adres do doręczeń *Strony*, w którym poinformował, że nie posiada wyników badań masy próbki (w opakowaniu bez otwierania opakowania jednostkowego) oraz że badana próbka schabu była transportowana do laboratorium w warunkach chłodniczych, w temperaturze zalecanej przez producenta, a stan próbki w chwili przyjęcia był prawidłowy. W zakresie podnoszonego w piśmie obciążenia wyłącznie kosztami za badania zawartości netto *Opolski WIIH* zaznaczył, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia kosztów przeprowadzonych badań.

W dniu 14.11.2019 *Strona* za pośrednictwem poczty elektronicznej przesłała Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2018 (PIT-36L) wraz z urzędowym poświadczeniem odbioru deklaracji w organie podatkowym.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L z 2011 r. Nr 304, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 1169/2011*, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Ponadto w myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia nr 1169/2011* podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają przestrzeganie

w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniam się, że wymogi te są spełnione.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków wynikających z prawa żywnościowego leży po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy, który powinien stosować obowiązujące normy w tym zakresie. Należy zauważyć, że wymogi prawa żywnościowego dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe na każdym etapie handlu. W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził zakwestionowane produkty do obrotu, jest *Strona*.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011*, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

W myśl art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej* wprowadzane do obrotu artykuły rolno – spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Powyższy przepis obliuguje zatem do przestrzegania jakości handlowej środków spożywczych nie tylko w zakresie unormowanym w przepisach prawa, ale również w oparciu o wszelkie informacje zawarte na opakowaniu, zadeklarowane przez producenta.

Zgodnie z art. 3 pkt 10 lit. c *ustawy o jakości handlowej* artykuł rolno-spożywczy zafałszowany to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, **zawartości netto** lub klasy jakości handlowej.

Mając na uwadze powyższe *Opolski WIIH* uznał, iż wprowadzony do obrotu *Schab* spełnia definicję artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego, ponieważ w jego oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie zawartości netto, co w istotny sposób narusza interesy konsumentów finalnych.

Artykuł 17 ust. 2 *rozporządzenia nr 178/2002* nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów zafalszowanych została określona w art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. Zgodnie z ww. przepisem podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafalszowane podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższej sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt zafalszowany. Przytoczony przepis jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc za sam fakt zachowania naruszającego taki przepis. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r., sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

W myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, *Opolski WIIH*, ustalając wysokość kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafalszowanych artykułów rolno-spożywczych, uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Opolski WIIH ocenił **stopień szkodliwości czynu** polegający na wprowadzeniu do obrotu *Schabu* o zaniżonej masie netto mięsa niż zadeklarował producent na opakowaniu jednostkowym. Nierzetelna informacja o masie netto deklarowana na opakowaniu godzi w interes konsumentów. Badana partia *Schabu* według deklaracji na opakowaniu powinna posiadać masę netto 1,146 kg, natomiast badania laboratoryjne wykazały zawartość netto - mięsa z wyciekami 1 079,6 g. Oferowanie do sprzedaży mięsa o zaniżonej masie netto, naruszało interes konsumentów, którzy dokonując zakupu otrzymywali mniejszą ilość mięsa niż to wynikało z oznakowania produktu. Naruszenie interesów i praw konsumentów następuje poprzez nieprzestrzeganie przepisów określających jakość handlową, a także nierzetelne informowanie w oznakowaniu produktu o jego cechach i właściwościach, których w rzeczywistości on nie posiada lub posiada, ale na poziomie innym niż deklarowany. Mięso wieprzowe, a w szczególności schab jest produktem powszechnie spożywanym przez polskich konsumentów. Konsument podejmując decyzję o zakupie kieruje się

przede wszystkim informacjami zamieszczonymi w oznakowaniu produktu, a w przedmiotowym przypadku nie był należycie informowany o faktycznej masie netto mięsa w opakowaniu. Zastosowany sposób oznakowania *Schabu* naruszył prawo konsumentów do rzetelnej informacji o produkcie.

Przy ustalaniu wysokości sankcji *Opolski WIIH* ocenił **zakres naruszenia**. Kwestionowany *Schab* został wprowadzony do obrotu z naruszeniem art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej* oraz art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011*. *Opolski WIIH* uznał, iż nierzetelne informowanie w oznakowaniu produktu o masie netto godzi w interes konsumenta oraz narusza obowiązek zapewnienia zgodności oferowanych środków spożywczych z wymogami prawa żywnościowego. Wymogi dotyczące rzetelnego informowania o właściwościach środków spożywczych wynikają zarówno z przepisów *ustawy o jakości handlowej*, jak również z przepisów prawa unijnego i ustawodawca nie przewiduje możliwości zwolnienia podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze z wypełniania tych obowiązków.

Ponadto *Opolski WIIH* ocenił **dotychczasową działalność Strony** ustalając, że nie była karana za naruszenie przepisów dotyczących jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

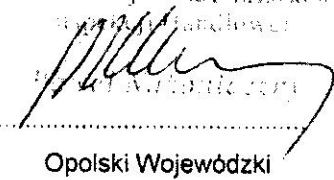
Kolejną przesłanką, którą *Opolski WIIH* wziął pod uwagę jest **wielkość obrotów i przychodu Strony**. Przesłanka ta określa pozycję przedsiębiorcy na rynku oraz pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do urzeczywistnienia funkcji prewencyjnej kary. Przy ocenie przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uwzględnił informację o wysokości przychodu przedstawioną przez *Stronę* w toku postępowania administracyjnego.

Ostatnią przesłanką, którą *Opolski WIIH* wziął pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej jest **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu handlowego partię *Schabu* zafałszowanego o wartości 168,60 zł. Wartość ta nie jest znaczna i nie ma wpływu na podwyższenie wysokości sankcji administracyjnej.

W myśl przytoczonego art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej* maksymalna wysokość kary mogłaby wynieść 10% przychodu osiągniętego przez *Stronę* w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. *Opolski WIIH* po uwzględnieniu powyższych ustaleń faktycznych i prawnych oraz po dokonaniu oceny przesłanek wpływających na wysokość kary pieniężnej uznał, iż kara w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń oraz spełnia swoją funkcję prewencyjną.

W związku z powyższym *Opolski WIIH* wymierza karę pieniężną jak w sentencji decyzji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej karę pieniężną, stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę* postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno- spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 2178) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. Magdalena Wiśniewska FIRMA WIŚNIEWSCY
ul. 1 Maja 24
45-068 Opole
2. Wydz. BA w/m
3. a/a